

Akadeemilise teksti vormistamine TÜ kultuuriteaduse instituudi üliõpilas- ja lõputöodes

Akadeemilises tekstis tuleb kasutada läbivalt ühtset akadeemilist viitamissüsteemi ja vormistuspõhimõtteid. Allpool on detailsemalt kirjeldatud süsteemi, millest kultuuriteaduste instituudi lõputööde, aga ka muude üliõpilastööde vormistamisel on korrektne lähtuda.

1. ÜLDINE

1.1. Lõputöö (edaspidi „töö“) vormistatakse Times New Roman või sarnases šriftis 12-punktise suurusega ja 1,5-intervallise reavahega kirjas. Leheküljele jäetakse vasakule 3,5–4 cm, üles 2,5–3 cm, alla 2,5–3 cm ja paremale 2 cm laiune vaba äär. Tekst joondatakse servast-serva ja printversioonis prinditakse kõik lehed ühepoolsena.

1.2. Tiitelleht sisaldab töö pealkirja, autori nime, töö astet, esitamise kohta ja aastat ning juhendaja(te) nime ja kraadi või ametit. Tiitelehe ülaosas on kirjas õppeasutuse, instituudi, osakonna ja õppekava nimetus Vt näidiseid Lisas 1 ja 2.

1.3. Tiitellehele järgneval lehel on töö autori kinnitus, et töö on kirjutatud iseseisvalt (Lisa 3). Paberversioonile lisada käsitsi allkiri, veebiversioonile digiallkirja lisada ei ole vaja.

1.4. Autorluse kinnitusele järgneval lehel on töö lühike (u 100 sõna) kokkuvõte (annotatsioon) ja 3–5 märksõna, mis kajastavad töö põhiteemasid.

1.5. Sisukord paigutatakse töö algusesse pärast annotatsiooni. Sisukorras näidatakse töö osade ja alajaotuste numbrid ning täielikud pealkirjad koos nende alguslehekülgede numbritega. Autorluse kinnitus ja annotatsioon ei kajastu sisukorras, kuigi lähevad lehekülgede arvestusse.

1.6. Töö lõppu tuleb lisada lihtlitsents (Lisa 4), millega autor annab ülikoolile loa töö reprodutseerimiseks töö säilitamise ja elektroonse avaldamise eesmärgil ning töö elektroonseks avaldamiseks ülikooli veebikeskkonna kaudu.

1.7. Lõikude vormistamine. Esimene tekstilõik pealkirja järel algab vasakust servast, järgmised tekstilõigud võib eraldada taandreaga. Juhul, kui lõike ei alustata taandreaga, tuleb määrata lõiguvaheks 6 punkti. Taandridu kasutades on lõiguvahed reavahedega samasugused (seadetes määratud 0 punkti).

2. PEALKIRJAD

2.1. Pealkirjade järele punkti ei panda. Pealkirjades poolitamist ei kasutata. Kui pealkirjas on kaks lauset, siis pannakse lausete vahele punkt, rea lõppu aga mitte.

2.2. Põhijaotise (peatükk, sissejuhatus, kokkuvõte jms) pealkirja ja sellele järgneva teksti vahele jäetakse kaks vaba rida. Põhijaotise pealkirja ehk esimese astme pealkirja suurus on 16 punkti

ja see kirjutatakse paksus kirjas, läbivalt suurtähtedega. Kõik põhijaotised algavad uuel leheküljelt.

2.3. Teise ja kolmanda astme pealkirja ehk alapealkirja ja ala-alapealkirja ette ja järele jäetakse üks vaba rida. Alapealkirja suurus on 14 punkti ja see kirjutatakse paksus kirjas. Ala-alapealkirja suurus on 13 punkti ja see kirjutatakse paksus kirjas.

2.4. Kui pealkirjaga samale leheküljele ei mahu vähemalt kaks rida sellele järgnevat teksti, viiakse pealkiri järgmisele lehele.

3. NUMMERDAMINE

3.1. Sissejuhatust, kokkuvõtet, kasutatud kirjandust ja võõrkeelset kokkuvõtet ei nummerdata. Peatükkide ja nende alajaotiste pealkirjad nummerdatakse. Peatükkide alajaotiste (alapeatükid, ala-alapeatükid) nummerdamisel jäetakse numeratsiooni sisse ka ülemis(t)e jaotis(t)e numbri (nt 1.2. või 1.1.2.). Numbrite vahel on punkt, tühikut ei ole.

3.2. Leheküljed nummerdatakse. Tiitelleht läheb nummerdamisel arvesse, kuid leheküljenumbrit sellele ei märgita. Nummerdatakse ka need leheküljed, millel on tabelid ja joonised. Prinditud versiooni ees ja taga peab olema valge puhas leht (nn köiteleht), mida ei nummerdata.

3.3. Kasutatud kirjanduse nimekirjas olevaid kirjeid ei nummerdata.

4. LISAD

4.1. Lisadena esitatakse materjalid, mis aitavad teksti mõista, täiendavad seda või kinnitavad teksti järeldusi (nt küsitluse vorm, intervjuu kava, organisatsiooniskeem, suure mahuga ja töötlemata arvandmed, fotod lavastustest vms).

4.2. Lisad paigutatakse kasutatud kirjanduse loetelu järele. Kui lisanid on mitu (rohkem kui kolm), võib esimese lisa ette paigutada lehe pealkirjaga LISAD.

4.3. Iga lisa algab uuel leheküljelt. Kõik lisad tuleb pealkirjastada ja nummerdada. Lisa pealkiri joondatakse paremale ja selle lõppu punkti ei panda.

4.4. Lisad tuleb sisukorras näidata ükshaaval koos pealkirja ning alguslehekülje numbriga.

5. LÜHENDID

5.1 Vajadusel võib tööle lisada loetelu pealkirjaga *Kasutatud lühendid*. Lühendeid kasutatakse tavaliselt asutuste ja organisatsioonide nimede puhul. Lühendite loetellu ei kirjutata üldtuntud lühendeid nagu vt = vaata, vrd = võrdle, nt = näiteks.

5.2. Kasutatud lühendite nimekiri paigutatakse pärast sisukorda eraldi leheküljele.

6. ALLMÄRKUSED

6.1. Teksti kohta käivad selgitavad märkused esitatakse joonealuste märkustena samal leheküljel, tööd läbiva numeratsiooniga ja araabia numbrites.

7. TABELID JA JOONISED

7.1. Tabelid ja joonised võivad olla teksti sees, kui nad on väiksed. Suuremahulised tabelid ja joonised tuleb paigutada jaotusse *Lisad* ja lähtuda viitamisel nende numeratsioonist.

7.2. Tabelid pealkirjastatakse lühidalt ja informatiivselt. Tabelid nummerdatakse, et neile saaks viidata.

7.3. Tabeli veergude ja ridade nimetused kirjutatakse suure algustähega, alaveergude ja -ridade pealkirjad võivad alata väiketähega. Veergude ja ridade nimetused peaksid olema võimalikult täpsed ja lakoonilised.

7.4. Tabeli andmed peab siduma töö tekstiga, st tekstis viidatakse tabelile kas otse, nt Tabel 2 iseloomustab... või kaude, märkides lause lõppu sulgudesse tabeli numbri, nt (vt Tabel 2).

7.5. Joonisteks nimetatakse graafilisi kujutisi, nt diagrammid, graafikud, skeemid, joonised, fotod. Igal joonisel on lakooniline allkiri. Jooniseid nummerdatakse, neile viidatakse sarnaselt tabelitega, nt (vt Joonis 3).

7.6. Kõigi tabelite pealkirjade ja jooniste allkirjade juurde märgitakse viide allikale või kinnitatakse enda autorlust, nt Autor: Pille Päev, tuginedes veebiküsitluse andmetele. Juhul, kui tabel või joonis on loodud mõnda eeskuju modifitseerides või selle alusel, tuleb viidata aluseks olnud allikale sarnaselt tekstisisese viitamissüsteemiga.

8. TSITEERIMINE

8.1. Tsiteerimine on teise autori teksti täpne edasi andmine koos viitega allikale või autorile. Tsiteerimine võib osutada vajalikuks juhtudel, kui tahetakse edasi anda sõnastuse kujundlikkust, lükata mõnd väidet ümber või esitada definitsiooni.

8.2. Tsitaat peab olema täpne, st vastama originaalile nii sõnastuse, ortograafia, kirjavahemärkide kui ka eristuskirjade poolest (allakriipsutused, kald- või poolpaks kiri jne).

8.3. Võõrkeeltest ise tõlgitud teksti tsiteerides peab tõlge olema võimalikult täpne. Sisuliselt põhjendatud juhtudel võib lisada joonealuse märkusena originaalkeeles tsitaadi. Üksiku raskesti tõlgitava väljendi võib kursiivkirjas lisada sulgudes teksti sisse.

8.4. Tsitaadist väljajäetav(ad) sõna(d) ja lause(d) asendatakse nurksulgudes olevate punktidega [...]. Nurksulgi kasutatakse ka juhtudel, kui töö autor täiendab tsitaati selguse huvides, näiteks kui intervjuueeritav küsimusele vastates ei kasuta täislauset.

Nt: „Minu jaoks see [millega teabekeskus tegeleb] on argikultuur“ (Intervjuu MK, 2025).

8.5. Nurksulgi kasutatakse ka juhtudel, kui töö autor tõstab tsitaadist mõne sõna või väljendi esile (allakriipsutus, sõrendus jmt) või täiendab mõtet.

Nt: Epner toob välja, et olukorras, kus “näitleja, kes mängib kaamerale ja kaamera kaudu publikule [...], vaatajal tuleb aga teha valikuid, mida vaadata [minu allakriipsutus — H.-L. T.], ja panna roll taju tasandil ise kokku” (Epner 2015: 62).

8.6. Tsitaat seotakse töö tekstiga, aga eristatakse muust tekstist jutumärkidega. Võimalik on põimida tsitaat oma teksti sisse (vt näide 1) või esitada tsitaat iseseisva tekstina (vt näide 2).

Nt 1: Jaak Rähesoo sõnul oli Evald Hermakülale omane, et lavastajat “ei huvitanud lõplik nägemus ja viimistlus, vaid üksnes mängu küllaldane elusus” (Rähesoo 2011: 373).

Nt 2: Anneli Saro ütleb teatrisarja „Sajandi lugu” kokku võttes: „Pealispindsel vaatlemisel võib „Sajandi loost” jääda mulje, nagu oleks kaasaegse Eesti riigi süda mõnes maakultuurimajas või kultuurilembese vanainimese kodus, mitte aga näiteks moodsas kõrgtehnoloogilises linnaelus” (Saro 2017: 110).

8.7. Pikem tsitaat (alates u 300 tähemärgist või 40 sõnast) tuleks esitada omaette lõiguna. Tsiteeritav lõik vormistatakse vasakust servast taandega, põhitekstist väiksemas kirjas (11 p) ja 1-intervallise reavahega. Lõiguna esitatud tsitaadile jutumärke ei panda, aga võib kasutada kursiivi. Tsitaadi lõppu lisatakse täpne (leheküljenumbri, kui see on olemas) viide allikale. Nt:

Veel üks strateegia on tegelase kujutamiseks tarvitavate vahendite repertuaari sihiteadlik kitsendamine, välistades mõned neist, või tasakaalust väljaviimine, (üle)rõhutades teatud vahendeid teiste arvel. Tuntud näide on sõnadeta roll (või terve lavastus), mispuhul fookusesse tõusevad näitleja kehakeel ja miimika. (Epner 2015: 62)

9. REFEREERIMINE

9.1. Refereerimine on teise autori teose või artikli sisu kokkuvõtlik esitus. Refereeritava teksti mõte tuleb edastada selle autori ideid oma sõnadega edasi andes. Refereerima peab nii, et oleks selge, millised mõtted on võetud refereeritavast allikast ning millised on töö autori omad. Refereeringut jutumärkidesse ei panda; tekstis tuleb viidata allikale või autorile.

9.2. Kui refereering on ühelauseline, on punkt pärast sulgudes olevat viidet.

Nt: Jaak Rähesoo hinnangul kerkisid pärast stalinistlikku perioodi lõppu esile ka perifeerias asuvad ehk Pärnu, Viljandi ja Rakvere teatrid (Rähesoo 2011: 300–307).

9.3. Kui refereering on mitmelauseline, on punkt enne sulgudes olevat viidet.

Nt: Luule Epner märgib, et postdramaatilises teatris ei ole enam võimalik näitlejat ja rolli ühemõtteliselt eristada. Uued vormid nii dramaturgias kui lavastamises – nt rühmatöö või „leiutamine” – ei nõua psühholoogilises teatris enam tavapärasest sisseelamist. (Epner 2015: 56–57)

10. TEKSTISISENE VIITAMINE

Viide on osutus allikale, millest tsitaat või refereering pärineb. Teadusmaailmas üldkehtivat viitamisviisi pole. Peale enam-vähem üldtunnustatud mooduste on erinevusi kirjastuste, väljaannete ja asutuste pruugis. Üldiselt kehtib kaks viitamissüsteemi: tekstisisene ja joonealune. Ühes kirjutises tuleb viidata samas stiilis. Kultuuriteaduste instituudi üliõpilastel on soovitatav järgida käesolevas juhendis esitatud tekstisisese viitamise nõudeid. Tehisintellekti rakenduste kasutamisele viitamisel tuleb juhinduda TÜ üleülikoolilisest suunistest: <https://ut.ee/et/sisu/suunis-tehisintellekti-kasutamiseks-oppetoos>.

10.1. Viide esitatakse teksti sees ümarsulgudes. Viites järgnevad üksteisele viidatud autori perekonnanimi, teose ilmumisaasta ning kui võimalik, täpne leheküljenumber.

Nt: Arvutitehnoloogia võimalusi rakendatakse animatsioonide loomiseks, kujutiste manipuleerimiseks ja muuks taoliseks (Witcomb 2007: 358).

10.2. Kui ühele ja samale teosele viidatakse järjest rohkem kui üks kord, võib pärast esimest viidet kasutada nime ja aastaarvu asemel sõna “Samas”/„samas“. Suure ja väikese tähe kasutamine lähtub eesti keele õigekirjast – kui viide on lause sees, kirjutatakse “samas” väikese

algustähega (vt näide 1). Kui viide on lõigu lõpus, pärast lause lõppu, kirjutatakse “Samas” suure algustähega (vt näide 2).

Näide 1: Sellisel juhul ühendatakse külastaja enda kultuuritaust lugudega, mis on ekspositsioonis esitatud filmilõikudena, fotodega või puutetundliku ekraani abil (samas: 359).

Näide 2: Valitsuse tasandil juhitakse strateegiliste eesmärkide saavutamist, viiakse läbi reforme, tegeletakse valdkonna töö korraldamisega, sh hallatavate asutuste juhtide juhtimisega, valmistatakse ette eelnõusid, tegeletakse erinevate toetuste ja avalduste menetlemisega. Rahvamajad on esindatud hallatavate asutuste tasandil, sellel tasandil on peamised ülesanded sündmuste korraldamine ja kultuuriteenuste pakkumine. (Samas)

10.3. Kui tekstis on viidatava autori nimi nimetatud, ei ole tekstisisises viites nime vaja korrata.

Nt: Rahvusvahelise muuseumiühingu käsiraamatus rõhutab Cornelia Brüninghaus-Knubel (2004: 119), et haridustöö suurendab muuseumikogudest aru saamist ja nende nautimist.

10.4. Mitmele allikale/autorile viidates eraldatakse need omavahel semikooloniga. Mitmele autorile viidates järjestatakse nad kas tähestikulisest järjekorrast või ilmumisaasta järgi varasemast alates. Oluline on lähtuda samast järjestamise põhimõttest läbi teksti.

Nt: Ka muuseumialases kirjanduses rõhutatakse, et muuseumid vajavad kuraatorit kui sisulist spetsialisti, kes võiks mh tegutseda kommunikatsiooni alal (vt Edwards 2007; Nielsen 2017).

10.5. Sama autori ühel aastal ilmunud tööde korral lisatakse aastaarvule a, b, c jne, nt (Sikka 1994a; Sikka 1994b; Sikka 1994c). Sama lisandus tehakse autori nimele kasutatud kirjanduse nimekirjas.

10.6. Kui autoritel on sama perekonnanimi, lisatakse viitesse initsiaalid: (M. Lotman 1998; J. Lotman 1999).

10.7. Rohkem kui kahe autoriga tööle viidates kasutatakse ainult esimese autori perekonnanime, lisades sellele jt (vt näide 1) või *et al* (vt näide 2).

Näide 1: „Muuseumid peavad hoopis investeerima pakutava eneseharimise kogemuse kvaliteeti“ (Falk *et al* 2007: 336).

Näide 2: Arusaam etnograafilisest esemest teaduse ja muuseumide kontekstis tekkis 20. sajandi algul, mil rahvateaduse sisu oli üheselt mõistetav kui talurahva modernismieelset traditsioonilist eluviisi uuriv teadus (Bardone jt 2019).

10.8. Kui viidatud allikas on anonüümne (nt juhendid, seadused, määrused, ajaleheartiklid, veebiartiklid jms), viidatakse pealkirja või selle lühendi (vt p 11.6) ja ilmumisaasta kaudu.

Nt: Etendusasutusel peab Eesti Vabariigis olema loomingujuht või loomenõukogu ja ta peab oma sündmustest avalikkust teavitama (Etendusasutuse seadus 2023).

10.9. Kui allikas on kasutatud kirjanduse nimekirjas pealkirja kaudu (vt 11.3.1), tuleb ka tekstisisene viide esitada pealkirja kaudu. Kui pealkiri on pikk, alustatakse viidet pealkirja esimeste sõnadega ja lisatakse kolm punkti, nt (Kuidas tegutseb... 1938). Pika pealkirja puhul võib moodustada sellest lühendi või akronüümi, nt (KM arengukava 2015). Sellisel juhul on kasutatud kirjanduse nimekirjas esikohal vastav lühend koos ilmumisaastaga (vt p. 11.7).

10.10. Intervjuud ja välitöömaterjalid. Intervjuudele saab viidata intervjueeritavatega kokku lepitud tingimustel kas intervjueeritava nime, koodi või pseudonüümiga ja sõltuvalt uurimuse spetsiifikast. Välitöömaterjalile on soovitatav viidata välitööpäeviku sissekande kuupäevaga.

Nt: (Põllu, intervjuu, 2019); (Intervjuu KT2, 2025); (Välitööpäevik, 14.09.2023).

10.11. Audiovisuaalsetele ja sotsiaalmeedia allikatele viidatakse nimetuse järgi, millega algab kirje kasutatud allikates ning lisatakse teose valmimise aasta, saate puhul ka kuupäev.

Nt: (Ringvaade 03.04.2020); (Norbert ehk Nukumaja 1998); (FB grupp Märgatud Tartus, 25.04.2025).

11. KASUTATUD KIRJANDUSE NIMEKIRI

Kasutatud kirjanduse alfabeetilisse loetellu lülitatakse kõik tööd kirjutades kasutatud ning töös viidatud allikad. Vormistamisel on soovitatav kasutada eristavat taanet nagu allpoololevates näidetes. Raamatu ja ajakirja pealkiri pannakse kursiivi. Köite, väljaande numbri ja lehekülgede ette ei ole vastavaid lühendeid – kd, nr ja lk – vaja panna (vt näidetest). Kogumikus või ajakirjas avaldatud artikli/peatüki puhul lisatakse kirje lõppu selle leheküljed.

11.1. Ühe autoriga väljaanne, monograafia

Thomas, Nicholas 2016. *The return of curiosity: What Museums are Good For in the 21st Century*. London: Reaktion Books.

11.2. Ühe toimetajaga/koostajaga väljaanne. Lisatakse nime järel sulgudes (toim) või (koost).

Vergo, Peter (toim) 1989. *The New Museology*. London: Reaktion Books.

11.3. Mitme toimetajaga/autoriga väljaanne. Esimene toimetaja või autor esitatakse perenimi esikohal, teised algavad eesnimega.

Edelman, Joshua; Louise Ejgod Hansen; Quirijn Lennert van den Hoogen 2016. *The Problem of Theatrical Autonomy. Analysing Theatre as a Social Practice*. Amsterdam: Amsterdam University Press.

11.3.1 Mõnikord on otstarbekas viidata mitme toimetaja või autoriga kogumikule või teatmeteosele (vt ka p.11.11) pealkirja, mitte autorite ja toimetajate kaudu.

Eesti sõnateater. I köide. Teatriprotsess: taustad, ilmingud, peegeldused. Lavastajaportreed. 2015. Toim Piret Kruuspere, Lea Tormis, Luule Epner, Eva-Liisa Linder. Tallinn: Eesti Muusika- ja Teatriakadeemia lavakunstikool, Eesti Teatriliit, Eesti TA Underi ja Tuglase Kirjanduskeskus.

11.4. Ühe autori artikkel ajakirjas või kogumikus. Kirje lõppu pannakse artikli leheküljenumbriid.

Thomas, Nicholas 2010. The museum as method. *Museum Anthropology*, 33 (1), 6–10.

Leimus, Ivar 2013. Eestimaa Kirjanduse Ühingu mündikogu kujunemisest. *Eestimaa Provintsiaalmuuseum ja muuseumitraditsiooni algus Eestis*. Toim Tõnis Liibek. Tallinn: Eesti Ajaloomuuseum, 74–91.

Thomas, Nicholas 2020. The museum as method (revisited). *Curatopia. Museums and the Future of Curatorship*. Toim Philipp Schorch; Conal McCarthy. Manchester: Manchester University Press, 19–28.

11.4.1. Sarnaselt viidatakse veebis avaldatud õpikule või kogumikule, kuid leheküljenumbrite puudumisel neid ei lisata.

Oruaas, Riina 2022. Etendusanalüüs. *Etenduskunstide uurimismeetodid*. Toim Anneli Saro. Tartu: Tartu Ülikool, <https://sisu.ut.ee/etenduskunstid/etendusanaluus/> (vaadatud 5.11.2025).

11.4.2. Ajaleheartikli puhul lisatakse kirjes väljaande nime järele ilmumise kuupäev.

Richard, Tiina 2025. Kirjutamine kui tõlkimine. *Sirp*, 24.10, <https://www.sirp.ee/kirjutamine-kui-tolkimine/> (vaadatud 25.10.2025).

11.5. Mitme autoriga peatükk või artikkel kogumikus

Annist, Aet; Maarja Kaaristo; Carlo Cubero; Kirsti Jõesalu; Ene Kõresaar; Ehti Järv 2017. Antropoloogia metodoloogia. *Sotsiaal- ja kultuuriantropoloogia: õpik kõrgkoolidele*. Koost ja toim Aet Annist ja Maarja Kaaristo. Tallinn: Tallinna Ülikooli Kirjastus, 60–96.

11.6. Seadustel võib olla lühend, mille kaudu on hea viidata, panna see kirje algusse.

MuuS = Muuseumiseadus. <https://www.riigiteataja.ee/akt/110072013001> (vaadatud 21.2.2021).

TAKS = Teadus- ja arendustegevuse korralduse seadus. <https://www.riigiteataja.ee/akt/113032019164?leiaKehtiv> (vaadatud 21.2.2022).

11.7. Autor teadmata (juhend, arengukava, veebitekst, ajaleheartikkel jms). Tekstisisesel viitamisel võiks kasutada lühendatud pealkirja, mis kirjanduse loendis paigutatakse esikohale. Kui tekst on avaldatud veebis, lisada link ja vaatamise kuupäev.

CurComEthics 2009 = A Code of Ethics for Curators. American Association of Museums Curators Committee. <https://www.aam-us.org/wp-content/uploads/2018/01/curcomethics.pdf> (vaadatud 7.10.2021).

Kuidas tegutseb... 1938 = Kuidas tegutseb rahvarõivaste nõuande büroo. *Uus Maa* 1938, 20. märts, 79, 7.

KM arengukava 2015 = *Kultuuriministeeriumi valitsemisala arengukava aastateks 2016–2019*. Tallinn: Kultuuriministeerium, 2015.

11.8. Autoriga ja dateeritud veebiartikkel või blogisissekanne

Booth, Nicholas 2014. Do you need a PhD to be a curator? *Museums and Collections Blog* 25. 11. <http://blogs.ucl.ac.uk/museums/2014/11/25/do-you-need-phd-to-be-a-curator/> (vaadatud 17.11.2021).

Doyle, Alison 2019. Museum curator skills list and examples. *The Balance Careers*. <https://www.thebalancecareers.com/museum-curator-skills-2062439> (vaadatud 7.10.2019).

11.9. Veebileht üldiselt

Keskkonnaministeerium. <https://www.envir.ee> (vaadatud 12.10.2025).

Minu arm. Eesti laulu ja tantsu juubeliaasta. <https://2019.laulupidu.ee> (vaadatud 12.10.2025).

11.10. Sama veebilehe erinevad alamlehed

Seto Folk koduleht: eluolu = Festivali Seto Folk koduleht. Eluolu, <https://setofolk.ee/festivalist/eluolu/> (vaadatud 23.03.2023).

Seto Folk koduleht: kuidas tulla = Festivali Seto Folk koduleht. Kuidas tulla, <https://setofolk.ee/kuidas-tulla/> (vaadatud 23.03.2023).

TMW koduleht: kestlik = Tallinn Music Week. Kestliku arengu eesmärgid, <https://tmw.ee/et/kestliku-arengu-eesmargid> (vaadatud 23.03.2023).

Kalevipoeg, Vanemuise teatri koduleht, <https://www.vanemuine.ee/repertuaar/kalevipoeg/> (vaadatud 06.04.2020).

11.11. Sõnastikud ja teatmeteosed

EKSS 2009 = Eesti keele seletav sõnaraamat. Kd 1–6. Eesti kirjakeele seletussõnaraamatu 2., täiendatud ja parandatud trükk. Toim Margit Langemets, Mai Tiits, Tiia Valdre, Leidi Veskis, Ülle Viks, Piret Voll. Eesti Keele Instituut. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus. <http://www.eki.ee/dict/ekss/>

Sõnaveeb. <https://sonaveeb.ee>

ÕS 2013 = Eesti õigekeelsussõnaraamat ÕS 2013. Tallinn: Eesti Keele Sihtasutus. Võrguversioon. <http://www.eki.ee/dict/qs2013/>

11.12. Intervjuud ja e-kirjad

Põllu, Ivar, intervjuu 2019. Ivar Põllu intervjuu Hedi-Liis Toomele, 24.10. Helisalvestis autori valduses.

Põllu, Ivar, e-kiri 2022. Ivar Põllu e-kiri Hedi-Liis Toomele, 22.02. Fail autori valduses.

11.13. Käsikirjalised ja arhiiviallikad. Arhiiviallikate puhul viidatakse nii: arhiiv, fondi number, allika pealkiri, loomisaeg.

Ruus, Katrin 2005. Von Krahli teatri arengulugu. Bakalaureusetöö, käsikiri. Tartu Ülikool, teatriteaduse õppetool.

TMM, T290, Rahel Olbrei fond.

11.14. Tele- ja raadiosaated, video- ja helisalvestised, sotsiaalmeedia materjalid

Teatrivaht 2020. Toim Meelis Oidsalu. Vikerraadio, ERR, 29.02., <https://vikerraadio.err.ee/1035879/teatrivaht-mis-uhendab-jaan-krossi-tehisintellekti-jageiparaadi>, (vaadatud 12.01.2022).

Ringvaade 2020. Vastutav toim Kai Väärtnõu. Hooaeg 11, osa 1956. ETV, ERR, 03.04., <https://etv.err.ee/1066161/ringvaade>, (vaadatud 12.01.2022).

Norbert ehk Nukumaja 1998. Rež Ain Prosa, Elo Selirand. ERR arhiiv, <http://arhiiv.err.ee/vaata/norbert-ehk-nukumaja>, (vaadatud 12.01.2022).

Lisa 1. Bakalaureusetöö tiitellehe näidis

Tartu Ülikool

Humanitaarteaduste ja kunstide valdkond

Kultuuriteaduste instituut

Kirjanduse ja teatriteaduse osakond

Kirjanduse ja kultuuriteaduste õppekava

Autori täisnimi

TÖÖ PEALKIRI

Bakalaureusetöö

Juhendaja: amet või teaduskraad ja täisnimi

Kaitsmise koht ja aasta

Lisa 2. Magistritöö tiitellehe näidis (kultuurikorralduse õppekava)

Tartu Ülikool

Humanitaarteaduste ja kunstide valdkond

Kultuuriteaduste instituut

Etnoloogia osakond

Kultuurikorralduse õppekava

Autori täisnimi

TÖÖ PEALKIRI

Magistritöö

Juhendaja: amet või teaduskraad ja täisnimi

Kaitsmise koht ja aasta

Lisa 3. Iseseisvalt tehtud töö kinnituse vorm

Olen magistritöö kirjutanud iseseisvalt. Kõigile töös kasutatud teiste autorite töödele, põhimõtteliste seisukohtadele ning muudest allikaist pärinevatele andmetele on viidatud.

Autor: Pille Päev

.....

(allkiri)

.....

(kuupäev)

Lisa 4. Lihtlitsentsi vorm

Lihtlitsents lõputöö reprodutseerimiseks ja üldsusele kättesaadavaks tegemiseks

Mina, _____ ,
(*autori nimi*)

1. annan Tartu Ülikoolile tasuta loa (lihtlitsentsi) minu loodud teose

_____
(*lõputöö pealkiri*)

mille juhendaja(d) on _____ ,
(*juhendaja nimi*)

reprodutseerimiseks eesmärgiga seda säilitada, sealhulgas lisada Tartu Ülikooli digitaalarhiivi kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni;

2. annan Tartu Ülikoolile loa teha punktis 1 nimetatud teos üldsusele kättesaadavaks Tartu Ülikooli veebikeskkonna, sealhulgas digitaalarhiivi kaudu Creative Commons litsentsiga CC BY NC ND 4.0, mis lubab autorile viidates teost reprodutseerida, levitada ja üldsusele suunata ning keelab luua tuletatud teost ja kasutada teost ärieesmärgil, kuni autoriõiguse kehtivuse lõppemiseni;
3. olen teadlik, et punktides 1 ja 2 nimetatud õigused jäävad alles ka autorile;
4. kinnitan, et lihtlitsentsi andmisega ei riku ma teiste isikute intellektuaalomandi ega isikuandmete kaitse õigusaktidest tulenevaid õigusi.

autori nimi
pp.kk.aaaa